

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
4. září Léta Páně 2022

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 9

ZÁŘÍ

PRÁZDNINY

skončily a my si z letních cest přinášíme kromě únavy také zážitky a zkušenosti. Mnozí jsme se během uplynulých dvou měsíců zúčastnili bohoslužeb v jiných kostelích v Česku nebo i v zahraničí, a máme tak určité srovnání s tím, co zažíváme v naší vršovické církevní obci. Mě nejvíce zaujalo, když jsem na dveřích kostela v jedné farnosti kousek od Prahy uviděl papír, který byl vybaven charakteristickými nastříženými okraji a velkým písmem naléhavě vyzýval ke čtení. Copak zde asi nabízejí? Že by staré knihy za odvoz, nebo třeba

švestky, pokud si je k majitelům dojdete sami natrhat? Ale kdepak, práci! Hledají se dobrovolníci na úklid kostela, přípravu květinové výzdoby, ranní odemykání a přípravu před bohoslužbou... - vždy pokud možno více lidí, kteří by se v dané činnosti střídali. Rázem jsem se cítil jako doma, u nás, ve Vršovcích. A je to tady - další z úvodníků na stejné téma jako už tolikrát, řeknete si. Jenže ono to volání po dalších dobrovolnících je stále akutnější, a jak vidno, nejen u nás. Prázdniny skončily, hurá do (spolu)práce. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Pastorační rada

V úterý 30. srpna proběhlo setkání členů pastorační rady. Hlavním tématem bylo naplánování zářijových slavností a farních akcí během nového pastoračního roku 2022/2023. Více se o nich dozvíte v rubrice Pozvání a budou zadány do kalendáře na farním webu. Rozhodli jsme se také, že znovu vytiskneme tabulku výstupů z květnového farního shromáždění, v níž můžete čerpat inspiraci na zapojení se do farních aktivit, a to včetně možnosti pomoci s jejich přípravou. Příští setkání pastorační rady se uskuteční v úterý 20. září. *LH*

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Milí přátelé, trochu se nám změnily e-mailové kontakty, uvádím je v závěru. I nadále prosíme o zprávy o potřebách lidí kolem nás. Zveme vás na naše schůzky o prvních pondělcích v měsíci od 18.30 na faře, budeme moc rádi za potřebné posily. Pokud byste se chtěli opět účastnit rehabilitačních cvičení, ozvěte se nám, zahájili bychom je v říjnu.

Za fachu *Hanka*
charita@farnostvrsovice.cz
hana.rechnerova@farnostvrsovice.cz
 721 444 323
 č. účtu: 3400038319/0800

P Ř E D S T A V E N Í *naší farnosti*

Varhanice

Před dávnými časy se mi stávalo, že jsem viděl, jak z kostela vyráží na koloběžce rozzářená žena a uhání z kopce směr Koh-i-noor a dál. Až později se mi spojila s naší varhanicí Markétou (většinou jsou varhaníci spíše slyšet než vidět).

A když už byla řeč o našich sborech, pojďme na krátké setkání s tou, která dovede rozezvučet úžasný nástroj - naše varhany.

Ahoj Markéto,

varhany jsou nedílnou součástí našich kostelů. A protože nehrají samy od sebe, rád bych té, která je oživuje, položil pár otázek.

Kdy a jak tě poprvé oslovila Múza hudební?

Asi jako u většiny se to stalo v dětství. Ještě než jsem chodila do školy, zpívali jsme každý večer doma u klavíru lidové písničky ze sbírky Karla

Jaromíra Erbena (to jsem tenkrát ale ještě nevěděla). Na klavír doprovázel tatínek, který kromě toho hrál ještě na varhany a kontrabas. Moc ráda na to vzpomínám. Nápěvy si pamatuju z toho svazku snad všechny, ale texty jsem bohužel zapoměla. Od druhé třídy jsem se učila v Lidové škole umění (dnes jsou to Základní umělecké školy) hrát na klavír, později jsem přidala zpěv. Ve vyšších ročnících jsme pak museli povinně doprovázet - vybrala jsem si flétnovou třídu a občas jsem doprovázela i školní sbor. Moje působení ve flétnové třídě mně přineslo i bonus: naučila jsem se hrát na zobcovou flétnu. Byl to nástroj tenkrát docela dostupný a já dávala pozor při výuce „mých“ sólistů. Hodně jsme tenkrát muzicírovali i na gymnáziu - tam jsem hrála na klavír a flétnu a zpívala.

Původně jsem chtěla studovat farmacii, ale nakonec jsem se rozhodla pro hudební vědu na filozofické fakultě. Byl to tenkrát obor velmi exkluzivní a bylo těžké se tam dostat. Navíc se obor otvíral jednou za dva až tři roky a přijímalo se kolem deseti studentů. Mně se podařilo projít. Je to studium teoretické, cílem není stát se profesionálním interpretem. Studují se především dějiny hudby, harmonie, kontrapunkt, hudební formy, estetika, nauka o hudebních nástrojích, hudební paleografie (notové písmo) atd. Povinně jsme hráli na klavír, což už se dneska nevyžaduje, ale studovat se bez toho moc nedá.

Absolvent tohoto oboru by měl hudebně dobře rozumět a může se uplatnit rozmanitým způsobem: jako publicista, kritik, dramaturg, pedagog, ale také jako hudební historik nebo archivář (to

byla moje volba). V posledních letech jsem absolvovala obor varhany v rámci Akademie umění a kultury pro seniory, jelikož jsem už splňovala věkový limit. A vzdělávám se dál. Jako muzikolog většinou vím, co dělám špatně a kde jsou moje limity. Tím, že si to dokážu dost dobře sama diagnostikovat, je to pro mě horší (je to skoro za trest).

Kdy a kde jsi poprvé šlápla do pedálů (varhanních)?

Vlastně až tady ve Vršovicích - asi před 18 lety, ale bylo to s přestávkami. Na varhany jsem sice poprvé hrála jako malá holka na vesnici v tatínkově rodšti na Vysočině, ale to se nepočítá.

Co tě přivedlo k víře a do kostela?

Mám to obráceně, než jak je položená otázka - nejdřív jsem se dostala do kostela a pak k víře. Do kostela mě moji rodiče přinesli ke křtu. U nás doma se vlastně o víře a životě ve víře a s Bohem moc nemluvalo, ale moji rodiče podle víry a s Bohem žili, teorie byla v naprostém souladu s praxí. Čím jsem starší, tím víc si toho vážím. Jsem velmi vděčná za to, že jsem mohla od malička takto vyrůstat a učit se žít s Hospodinem.

Jak ses ocitla v naší farnosti?

Krátce před Vánocemi roku 1974 jsme se přestěhovali z Liboce do Strašnic. Nejdřív jsme chodili do kaple Nanebevzetí Panny Marie ve Strašnicích, ale jelikož kaple byla velmi malá a úplně plná, člověk musel většinu své energie

věnovat tomu, aby neomdlel. Někdo nám pak doporučil Svatého Václava ve Vršovicích, „že je to tam dobré“. Tak jsme už asi na jaře v roce 1975 začali být „doma“ tady. S tatínkem jsme se brzy oba zapojili do sboru, který vedl P. Jiří Hájek. Zejména vánoční a velikonoční hudební program byl krásný. Oceňovala jsem vždycky, že vše dobře zapadalo do liturgie a nebylo samoučelné. Tatínek začal v orchestru hrát na kontrabas (nástroj doma ležel na koberci, nemohl být nikde opřený, a zabíral spoustu místa; maminka pravila, že tedy dobře, ale že ona chce kozu a králíky...). Jeho „kariéra“ kontrabasisty skončila v roce 1979, kdy dostal (písemně) pověření od kardinála Tomáška, že bude vypomáhat ve farnosti, zejména podávat svatě přijímání. Takto sloužil téměř až do roku 1989, kdy zemřel. Dnes je to naprosto běžná věc, ale tenkrát to tak nebylo, a bylo to vlastně i docela riskantní (z lediska „dozoru“), byl asi jedním z prvních, kdo takto působil oficiálně veřejně. Po nástupu P. Michaela Slavíka do farnosti v roce 1985 přišel jako sbormistr Vladimír Koronthály (také absolvent oboru hudební věda), který vedl sbor do počátku 90. let. Sbor byl tenkrát dost početný a pěvci zdatní, takže jsme si mohli troufnout i na obtížnější věci, základem ale byla pravidelná nedělní služba. Z tohoto období pochází základ hudební podoby velikonoční liturgie, jak ji známe dneska. Asi v roce 1992 jsem z osobních důvodů z této farnosti odešla a vrátila se v roce 2001. Od té doby se sbor zmenšil, vystřídal několik varhaníků a sbormistrů. Jsme sice momentálně sbor malý, ale vytrvalý, a doufáme, že se naše řady zase rozšíří.

Jak a kdy jsi zjistila, že jsi statutární varhanice naší farnosti?

Nikdy mě to takhle nenapadlo.

Kolik je vlastně varhaníků u svatého Václava (a u svatého Mikuláše)?

U svatého Václava je to ještě MUDr. Tomáš Rosík, který hrává jednou za měsíc na mši v 10.30. Když je potřeba zástup, obracíme se asi na tři varhaníky, se kterými jsme v dobrých vztazích. U svatého Mikuláše působí manželé Procházkovi.

Kdyby někdo v sobě objevil chuť hrát na varhany, co s tím má dělat?

Výhodou je, když už ten dotyčný ovládá hru na klavír. Výhoda spočívá v tom, že umí ovládat ruce, ale jinak je to úplně jiný svět - podstatný je jiný úhoz na klávesy, na zvuku je dost znát.

Nestačí jenom naučit se technicky hrát, ale je potřeba zvládnout spoustu dalších věcí. Uvědomit si, že varhaník musí doprovázet tak, aby lidé mohli dobře zpívat - musí vědět, kdy mají začít, je dobré v předehře připomenout nápěv písně, musí dobře frázovat, aby všichni věděli, kdy se mají nadechnout, protože když správně nedýchají, přestane je to bavit a přestanou zpívat. Je potřeba zvolit správně tempo a přiměřený rejstřík, aby zpěv nepřekrýval. Je potřeba znát liturgii a také i historii duchovní hudby, protože se lépe porozumí souvislostem - příčinám a důsledkům. A taky je důležitá dochvilnost, spolehlivost a vytrvalost, je to pravidelná služba. K tomu, aby někdo odpovídal za „hudbu

v kostele“, nestačí, aby ji měl pouze rád. V okolních zemích jsou varhaníci i pro hru při liturgii profesionálně vzděláváni. U nás se už mnoho let pořádají v rámci diecézí speciální kurzy, což považuju za velmi přínosné a doporučuju. Nebo je potřeba najít si dobrého učitele, který ovládá i hru při liturgii.

Jak vidíš ze svého (kúrového) nadhledu život naší farnosti, co tě nabíjí (a co vybíjí)?

Cítím se tady doma a dobře. Jako v každé fungující rodině se občas něco nepovede, ale důležitý je ten převažující pocit dobré jistoty. Nemám nic, co by mě „vybíjelo“, jenom mě možná občas šťve špatný rytmus a nejednotná recitace společných odpovědí a modliteb. Mnohokrát jsem si uvědomila, že bych obzvláště velké slavnosti, jako jsou Velikonoce, Vánoce a dobu adventní a postní nechtěla prožívat jinde – za to ovšem vděčím(e) především našim „duchovním pastýřům“, kteří v naší farnosti působili a působí – P. Michaelu Slavíkovi, P. Pavlu Kunešovi, P. Stanislawu Górovi a P. Arturu Matuszkovi i P. Pavlu Křížkovi. Každý je úplně jiný, ale jejich liturgie byla a je opravdu krásná, vznešená a usebraná.

Chceš něco říct našim farníkům, tj. čtvrtému sboru?

Přála bych jim úplně nový kancionál – který by byl jakousi kombinací „Mešních zpěvů“ a „Kancionálu“. Každý z těch dvou zpěvníků má svoje silné a slabé stránky. „Mešní zpěvy“ obsahují velké bohatství písní ze staršího obdo-

bí, zejména z 16. století; písně mladší jsou však zastoupené minimálně. Autoři zpěvníku se snažili jít k nejstarším zněním písní, takže občas známe text i nápěv trochu jinak, v pozdějších variantách. Zejména ten, kdo zná text z paměti, má pak problém (já ho nemám, protože texty z paměti znám minimálně). Jelikož je zpěvník řazený po nedělích a svátcích v rámci liturgického roku, špatně se odkazuje, když je potřeba sestavit písně jinak. V „Kancionálu“ je menší počet písní a období starší je zastoupené velmi málo.

Nový zpěvník by neměl být „muzeem“, v odůvodněných případech by se mohly (měly) texty přebásnit, či upravit. Ve stručnosti a v rychlosti se to úplně nedá moc vysvětlit. Příprava a vydání nového zpěvníku byla vždycky věc náročná a složitá, jak ukazuje historická zkušenost z 20. i 21. století u nás (též u jiných vyznání) nebo u našich sousedů v Rakousku a Německu. A nikdy není možné se zavděčit všem. Je ale potřeba se naučit přijímat nové věci – i v liturgickém zpěvu.

Petr Svoboda

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Ve jménu Páně!

„Minutěnka má být aspoň chvilenka, kterou je nutné a velmi spasitelné věnovat průběhem dní Bohu a svému nitru. Má to být chvilenka usebranosti, koncentrace, požehnaná zastávka života a práce, kdy se dáváš druhým, snaha, aby tvá duše byla po celý den v něčem posvátném! ... Vzpomeňme na své raní předsevzetí ... Ta minutěnka se může stát milostiplným setkáním a láskou Spasitelovou. Může očistit, posílit po celý den, zvláště povede-li k sebezpytování, a ku předsevzetí. Minutěnka je myšlenka, jež se nabízí duchovně snaživým, ale i všem, kdož si dovedou v průběhu dne nalézt aspoň chvilku pro své nitro. Žehnám všem,“ píše v předmluvě ke své sbírce duchovních úvah Minutěnka devátý českobudějovický biskup Dr. Josef Hlouch, teolog, duchovní, profesor pastorální teologie.

Stručně o jeho životě a působení – v letošním roce má významná výročí:

Narodil se v roce 1902, tedy před 120 lety, do kněžského semináře v Olomouci vstoupil roku 1922, to je 100 let, byl vysvěcen na kněze a působil jako kaplan na různých místech. Během nacistické okupace se vyznamenal jako neohrožený kazatel a exercitátor. V roce 1947, tedy před 75 lety, byl jmenován diecézním biskupem v Českých Budějovicích. Ve svém nástupním pastýřském listě napsal, že nejkrásnější srdce jsou ta, která se vyčerpala láskou. Po událostech února 1948 mu komunistický režim zneemožnil vykonávat funkci pastýře diecé-

ze. Nejdříve byl internován v budově biskupské rezidence, izolován od okolí, a před 70 lety – od roku 1952 – odstraněn z diecéze, odvezen do vyhnanství. Byl vězněn s Josefem Beranem a Karlem Skoupým na různých místech. V období politického uvolnění Pražského jara se opět vrátil do svého úřadu. Období relativní svobody netrvalo dlouho a během tzv. normalizace nevydrželo jeho nemocné srdce zvyšující se nátlak představitelů státní správy, zvláště krajského církevního tajemníka. Zemřel před 50 lety v roce 1972 ve věku sedmdesáti let po vyčerpávající, dlouhotrvající „návštěvě“ církevního tajemníka. Nebyl sice přímo zavražděn či ubit k smrti, ale utrápen neurvalým zacházením.

Prameny o duchovním portrétu Josefa Hloucha vydávají svědectví, že osvědčil svatost svědka víry, vyznavače a nekrvavého mučedníka v heroickém stupni v následujících bodech: neochvějná víra, bliženecká láska, trpělivé nesení životních křížů a odpuštění pronásledovatelům.

V roce 2018 byl zahájen proces jeho blahořečení, při vyhlášení bylo v homilii řečeno, že mnozí měli možnost poznat jeho dobrotu a lásku, zjevná byla jeho mimořádná a neutuchající láska k bližnímu, ochota odpustit pronásledovatelům, pevná víra, kterou osvědčil i v letech nesvobody, internace a krutého teroru.

Tento životní postoj vyznačuje z jeho posledního díla, sepisovaného v inter-

naci, kde na každý den roku je určitá myšlenka pro krátké rozjímání, pro uvědomění si své cesty k Pánu.

„Žehnám všem, kdož s upřímnou vůlí touto minutěnkou ticha zkrášlí život i práci sobě i bližnímu...“

První chvíle dne

Je-li zdravý kořen, i strom bude zdravý. Je-li pěkné jaro, bude pěkná úroda. Čím je kořen pro strom, jaro pro úrodu, tím jsou první chvíle dne pro celý den. První slovo, které známe o Synu Božím, je: „Hle, tu jsem, abych plnil Tvou vůli!“ Tak se hlásí Otcí, ochoten vyplnit vykupitelské poslání.

Dejme své první chvílce co nejvíce lásky, oddanosti! Zaletme hned srdcem ke Svatostánku a učiňme prohlášení pro celý den: „Tu jsem, abych Ti sloužil, abych Tě miloval, abych Tě následoval. Požehnej mi, pomoz mi!“ A ten úkon radno i vícekrát za den opakovat. Je to jako malá pouť k Sanctissimu, od něhož si duše vždy odnese posvěcení, útěchu a požehnání. Tak svatou chvilkou dá se celému dni směr svatosti. Krásný den, šťastný den!

Ve jménu Otce

Kolikrát za den - před modlitbou, jídlem, prací - děláme znamení sv. kříže a říkáme, „Ve jménu Otce i Syna i Duchy Svatého“. Zdaž vždy uvážíme, jak velká a mocná jsou ta slova - a jak velký čin! Ve jménu Boha Trojjediného začínáme. Jménem Boha jsme k tomu dílu - jako od Boha poslání, konáme to jménem Božím, všechna naše činnost jest podílem na činnosti Boha, na Jeho tvůrčí moci. Ve jménu... to je jako v zastoupení Boha... Ve jménu, tím tu věc a úkon

Bohu podávám, zasvěcuji, tím Boha též zvů, aby při mně byl... a říkám, že ji budu konat s Boží pomocí, před pohledem Božím, v nejsvětější Boží přítomnosti. Je to něco velkého! To znamená, to vzývání vlévá cosi posvátného do modliteb a všeho konání. Proto budiž to znamení a slova konána s hlubokou vírou a nejhlubší pokorou a vroucností u vědomí našeho spojení s Bohem...

Boží plány a naše plány

Milujícím Boha všechno napomáhá k dobrému. Obtíž vidět to záleží v tom, že nevíme, co je pro nás dobré. A ještě horší je to, že se domníváme, že to víme. Proto si vytváříme své vlastní plány k své blaženosti - a v Bohu často vidíme Toho, jenž nám pomůže naše plány uskutečnit. Avšak skutečnost věcí je zcela opačná. Bůh sám má s námi své plány, jak nás přivést k blaženosti, a čeká, že my Mu pomůžeme splnit Jeho plány. Tedy ne naše plány, ale plány Boží! Uznejme, že žádný tvor nemůže změnit plán, který vytvořila nejvyšší Moudrost, Lásky a Moc!

Jde tedy o to: splnit Boží vůli a již se ničím netrápit. Kam to vše povede, to je starostí Kapitána lodi našeho života. Na nás jest, dobře veslovat - vyhovět Božím plánům: skrze všechno růst v lásce! Výsledek ponechej Boží Prozřetelnosti!

Jana Gottwaldová

Jak pro vás vypadá Ježíš?

Jeho obrazů máme spoustu. Od blondatého árijského supermana se svaly jako z komiksu po drobného, snědého chlapíka z pouště. Vědci se pokoušejí

rekonstruovat jeho rysy z Turínského plátna nebo ho skládají z mnoha tváří pomocí umělé inteligence. Vycházejí knížky, které vedle sebe tisknou desítky různých „podob Boha“.

Vzpomínám si, jak moc mě dojali vyřezávané Ježíšové v muzeu lidového umění na Slanickém ostrově uprostřed Oravské přehrady. Neumělé figurky na malých křížích tam připomínaly slovenské sedláky. Není divu. Ježíš, jak si ho představujeme, toho vždycky má hodně z nás a z naší doby.

Asi je to správně. Fyzický, živý Ježíš v Palestině prvního století měl konkrétní rysy. Nejspíš logicky vypadal jako Žid z prvního století. Po vzkříšení se ale změnil. Na první pohled ho nepoznala Marie z Magdaly, učedníci na cestě do Emauz, ani apoštolové, tedy lidé, kteří ho znali opravdu dobře.

Když se občas pokouším s Ježíšem mluvit, představuju si ho jako tu nejlepší verzi člověka, kterého můžu mít dnes před sebou. Rysy tváře nejsou zas tak důležité, snažím se prostě mluvit s někým, kdo se mnou má nekonečnou trpělivost, je tu pro mě, má mě rád a rozumí strachům, snům a smutkům člověka z města roku 2022. Ateisté někdy žertují, že křesťané jsou lidé, kteří stejně jako děti potřebují imaginárního kamaráda. Vlastně mi to přijde trefné. Buďme jako děti a mějme imaginárního kamaráda.

Nezapomínejme ale, že ani učedníci vzkříšeného Ježíše nepoznali. Najednou přesáhl jejich svět, jejich zkušenost a představivost. Když se Tomáš dotkl ran a otevřely se mu oči, neřekl „Jejda, no jo, Ježíš!“. Řekl „Můj Pán a můj Bůh“. Je to nejsilnější osobní svědectví

o Ježíšově božství v celém evangeliu. Od největšího skeptika. Jak silný musel být ten osobní zásah (můj a můj), jak nepředstavitelně přesahující ta zkušenost (Pán a Bůh).

Můžeme použít další paralelu s dětmi. Když si představujeme své budoucí děti, mají nějakou podobu. Většinou dost vycházejí z nás, jenom jsou hezčí. Taky bývají hodné a dobře vychované. Pak máme skutečné děti a často vypadají jinak. Někdy ani nejsou zas až tak hodné a dobře vychované. A přesto je to tisíckrát lepší, než jsme si dovedli předem představit.

Je dobré a útěšlivé mít imaginárního kamaráda. Jsem si jistý, že Ježíš musí být ta nejlepší verze člověka, kterou můžeme potkat a se kterou se dá bavit. Je to chodící láska, jinak by jeho mise nedávala smysl. Moje představivost je ale omezená a bude-li mi dáno ho jednou uvidět plně, bude to ještě mnohem lepší, než dneska dokážu pojmout. Věřím, že už dnes se bavím s opravdovým Ježíšem a že mi pomáhá. Ale jednou ho poznám úplně, a to bude teprve síla. Tak jako s nebem. Už dneska si dovedu představit nejlepší místo na světě a užít si chvíle radosti. Ale naplno – to bude ještě něco mnohem úžasnějšího.

-ššš-

P O Z V Á N Í *na následující měsíc nebo i dál*

Výuka náboženství

V roce 2022/2023 se budou scházet následující skupiny dětí:

Předškolní děti a 1. třída: čtvrtek 14.30 - 15.30 na faře, katechetky Kristýna Dubnová a Jana Karaszová, kontakt: kristynadu@gmail.com

Příprava ke svátostem (2. - 3. třída): pondělí 16.30 - 17.30 na faře, katecheté Lukáš Duchek a Alžběta Matochová, kontakt: lukas.duchek@gmail.com

4. - 6. třída (případně 3. třída po domluvě): pondělí 16.30 - 17.15 v sále u sv. Václava, katecheté Hanka a Petr Svobodovi, kontakt: hana.svobodova@farnostvrsovice.cz

7. - 9. třída: úterý 18.30 - 19.30 v sále u sv. Václava, katechetky Anna a Lucie Svobodovy, kontakt: lucis.svobodova@seznam.cz

S katechety jednotlivých skupin bude možné se setkat v neděli 4. září po skončení mše od 10.30. Rodiče také mohou kontaktovat katechety na uvedených e-mailových adresách. Pokud si nejste jistí, do které skupinky by vaše dítě mělo chodit, obraťte se prosím na naši hlavní katechetku Hanku Svobodovou (hana.svobodova@farnostvrsovice.cz). Výuka náboženství začne od října.

Společné setkávání nad Bibli

Jak číst Bibli? – Nejlépe společně!

...BIBLE, Boží slovo - a zároveň svědectví lidí (autorů) inspirovaných setkáním s Bohem, žijících ale v jiné době a s životními zkušenostmi v mnohém odlišnými od těch našich... Ale přitom se zkušenostmi JEN TROCHU odlišnými, protože se prali se životem, sami se sebou, s touhou po štěstí, s přešlapy vlastními i svého okolí - podobně jako my. Jen historické okolnosti a prostředí byly jiné, a také jazyk, obrazná vyjádření, narážky... Jen se dostat do jejich kůže, abychom porozuměli jejich svědectví!

Pojďme se pokusit číst, debatovat, hledat a objevovat: společně a v souvislostech napříč celou Bibli!

Nebojme se setkávat a vzájemně obohacovat - napříč životními stavy a generacemi...

Skupinu moderuje Pavla Edita Herčíková s biblickým vzděláním a se zkušenostmi ze Svaté země, kde pět let žila a mimo jiné také provázela české poutníky.

A nyní konkrétní pozvání: **středa večer na faře u sv. Mikuláše (Vršovické nám. 84) - od 19.00 cca do 20.30 hod. - začínáme už ve středu 7. září 2022.** Kontakt: pavla.edit@gmail.com

Program na září

- V neděli 4. září na konci mše od 10.30 proběhne **požehnání dětem, učitelům a katechetům**. Po mši se rodiče budou moci sejit s katechetou jednotlivých skupin výuky náboženství.

- O víkendu 9. – 11. září se uskuteční **Voda pro mládež** pro přihlášené děti od 12 let. Vodu organizují Vojta Tutr a Pavel Kryl, v plánu je sjezd řeky Ploučnice.

- V sobotu 17. září od 9 do 14 hodin proběhne **úklid kostela sv. Václava** před zářijovými oslavami. Prosíme o co největší účast, aby byl úklid co nejrychleji hotový.

- V neděli 18. září budeme slavit **výročí posvěcení kostela svatého Václava** a proběhne náš **farní den**. Tuto neděli se bude konat jediná mše, a to v 10 hodin, hlavním celebrantem bude biskup Zdenek Wasserbauer. Po mši bude následovat společný oběd: hlavní jídlo a točené nápoje jsou objednány, vydávat se budou za příspěvek, dále prosíme o zapojení se do přípravy občerstvení. Odpoledne následuje program pro děti včetně vystoupení farního loutkového divadla, pro ostatní se v kostele uskuteční beseda s panem biskupem. Prosíme dobrovolníky, kteří jsou ochotni pomoci s občerstvením, přípravou nebo úklidem, aby se zapisovali na papíry v zadu v kostele sv. Václava, nebo se hlásili přímo Vládovi Jenišťovi (777 565 119, vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz).

- V úterý 27. září oslavíme **výročí posvěcení kostela sv. Mikuláše** mší

v tomto kostele od 17 hodin. Po jejím skončení vyrazí tradiční průvod v čele se sv. Václavem na koni k našemu většímu kostelu, kde bude následovat kulturní program.

- Ve středu 28. září se koná **poutní slavnost sv. Václava**. Mše v kostele sv. Václava začíná v 10 hodin, po ní následuje farní kafe v portiku kostela.

Kalendář na další měsíce

10. 10. 2022

Po bohoslužbách tzv. manželský koláč na podporu aktivit pro manžele a rodiny.

26. – 30. 10.

Manželské setkání ve Štětkni. Bližší informace zveřejníme v říjnovém čísle Vinice. Zájemci se již nyní mohou hlásit u Vládi Jeništy (777 565 119, vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz)

10. 12. od 15.00

Adventní duchovní obnova.

5. 12. od 17.00

Mikulášská besídka u sv. Mikuláše.

11. 12.

Odpolední adventní koncert Prahy 10 v kostele sv. Václava.

20. 1. 2023

Farní společenský večer ve Vzletu.

12. 2.

Po bohoslužbách misijní koláč.

23. 2.

Ekumenický popelec v kostele sv. Václava.

24. 3.

Večer postní duchovní obnova pro muže.

25. 3.

Den seniorů a nemocných.

26. 3.

Po bohoslužbách volby nové pastorační rady.

31. 3.

Večer postní duchovní obnova pro ženy.

1. 4.

Velký úklid obou našich kostelů.

29. 4.

Výlet pro seniory.

3. 6.

Farní výlet.

Některý víkend ke konci června tělesná obnova neboli sportovní setkání rodin ... a další aktivity, které bude někdo ochoten pro ostatní připravit.

Farní loutkové divadlo

Farní loutkové divadlo vystoupí na farním dni (viz níže) a pak vždy poslední neděli v měsíci kromě prosince a června, a to vždy od 16.30 na faře: děti se tedy mohou těšit na 30. 10., 27. 11., 29. 1., 26. 2., 26. 3., 30. 4. a 28. 5. Jaký kus se hraje, se dozvíte na webu, v ohláškách nebo ve Vinici na daný měsíc.

POŘAD BOHOSLUŽEB *a další základní informace*

Od 1. září platí běžný rozpis bohoslužeb, mše se konají každý den kromě pondělí:

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise) obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

ředitelka a finanční zástupce – Ivona Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 2. 10., příspěvky dodávejte nejpozději do čtvrtka 22. 9. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 732 736 728. Provizorní šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Příspěvatelé: Lída Hobzová (LH), Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Petr Svoboda, Štefan Švec (ššš). Jana Gottwaldová, Anna Duchková. Korektura: Alena Lišková Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.